

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Diagnoza i terapia pedagogiczna				
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped. D7.1</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	IV				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5 (2KNO)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	15 (5KNO)
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	3				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Elżbieta Misiorna, mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zdobycie umiejętności wyjaśniania terminologii związanej z diagnozą, diagnostyką i diagnozowaniem oraz rozwinięcia zrozumienia etapów i elementów procesu diagnostycznego.
C2	Zdobycie zaawansowanej wiedzy dotyczącej diagnozy holistycznej w pedagogice, w tym różnic między diagnozą cząstkową a holistyczną, poznanie elementów składowych pedagogicznej diagnozy holistycznej oraz zrozumienie pojęcia specjalnych potrzeb edukacyjnych i ich regulacji prawnych.
C3	Rozwijanie zrozumienie przedmiotu, celów, struktury i procesu diagnostyczno-terapeutycznego, a także nabywają umiejętność integracji procesów diagnozy i terapii w kontekście pedagogicznym.
C4	Zdobycie zaawansowanej wiedzy dotyczącej założeń terapii pedagogicznej oraz poszerzenie swoich horyzontów poprzez zapoznanie się z wybranymi koncepcjami pedagogicznymi, które wpływają na rozwój myśli terapeutycznej.
C5	Zdobycie umiejętności analizy skuteczności i zastosowania integracji sensorycznej oraz terapii ręki, a także dokonanie przeglądu wybranych metod terapii dostosowanych do dzieci z różnymi zaburzeniami, takimi jak autyzm, ADHD czy zagrożenie niedostosowaniem społecznym.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie:	Odniesienie
		wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	do celów kształcenia (symbol celu)

EU1	Student w stopniu zaawansowanym zna terminologię stosowaną w diagnozie i terapii pedagogicznej uczniów z różnego rodzaju zaburzeniami (m.in. zaburzeniami słuchu fonematycznego, percepcji wzrokowej, lateralizacji, z trudnościami w uczeniu się, z zaburzeniami w zachowaniu oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi)	W	C2
EU2	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych i terapeutycznych w zakresie wybranego przypadku	W	C2, C4
EU3	Student potrafi samodzielnie diagnozować dzieci/uczniów w zakresie wybranych zaburzeń (słuchu fonematycznego, percepcji wzrokowej, lateralizacji, z trudnościami w uczeniu się, z zaburzeniami w zachowaniu oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz projektować działania terapeutyczne usprawniające zaburzone obszary	U	C3,C5
EU4	Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień wykorzystywanych w diagnozie i terapii pedagogicznej	U	C5,C1,
EU5	Student potrafi podejmować praktyczne działania diagnostyczno-terapeutyczne pozwalające na wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów.	U	C2
EU6	Student jest gotów do odpowiedzialnego projektowania i realizowania działań diagnostyczno-terapeutycznych	KS	C5

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Poznanie różnic między diagnozą cząstkową a holistyczną, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na podejście do zrozumienia potrzeb edukacyjnych uczniów. Zrozumienie elementów składowych pedagogicznej diagnozy holistycznej, obejmujących aspekty emocjonalne, społeczne, zdrowotne oraz edukacyjne.	W, ĆW	EU1, EU6
TK2	Nabywanie wiedzy dotyczącej specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz przegląd regulacji prawnych związanych z dostosowaniem procesu edukacyjnego do indywidualnych potrzeb uczniów. Zdobycie umiejętności identyfikacji i rozumienia różnorodności specjalnych potrzeb edukacyjnych.	W, ĆW	EU2
TK3	Rozwijanie zrozumienia przedmiotu, celów i struktury diagnostyczno-terapeutycznego procesu w obszarze pedagogicznym. Nabywanie umiejętności integracji procesów diagnozy i terapii, z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów.	W, ĆW	EU4
TK4	Zdobycie wiedzy dotyczącej założeń terapii pedagogicznej i zrozumienie jej roli w procesie edukacyjnym. Poszerzenie horyzontów poprzez zapoznanie się z wybranymi koncepcjami pedagogicznymi, które mają wpływ na rozwój myśli terapeutycznej w kontekście pracy z uczniami o różnych potrzebach edukacyjnych.	W, ĆW	EU3

TK5	Zdobycie umiejętności analitycznej oceny skuteczności integracji sensorycznej i terapii ręki w kontekście pracy z uczniami. Przegląd wybranych metod terapii dostosowanych do dzieci z różnymi zaburzeniami, takimi jak autyzm, ADHD czy zagrożenie niedostosowaniem społecznym, w celu zwiększenia efektywności interwencji pedagogicznych.	W, ĆW	EU5, EU6
-----	---	-------	----------

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna podstawowe problemy i rozwiązania, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2006. 2. Cytowska B., Winczur B. (red.), Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka, Impuls, Kraków 2006. 3. Ewa Małgorzata Skorek (red.), Terapia pedagogiczna. Zagadnienia praktyczne i propozycje zajęć, Impuls, Kraków 2012. 4. Borkowska M., Wagh K., Integracja sensoryczna na co dzień. PZWL, Warszawa, 2010. 5. Tomczak J. Zięta R, Kwestionariusz do diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej, Impuls, Kraków 2008. 6. Guziuk-Tkacz M., Badania diagnostyczne w pedagogice i psychopedagogice, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2011. 7. Skałbiana B., Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne, Impuls, Kraków 2011. 8. Balejko A., Zińczuk M. (red.), Terapia pedagogiczna w teorii i praktyce, Uniwersytet w Białymstoku, Wydział Pedagogiki i Psychologii, Podyplomowe Studium Terapii Pedagogicznej, Białystok 2006 (wybrane teksty).
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Borkowska M., Wagh K., Integracja sensoryczna na co dzień. PZWL, Warszawa, 2010. 2. Czub M., Zrozumieć dziecko wykorzystywane seksualnie, GWP, Gdańsk, 2014.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Aktywność na zajęciach
Formujące	Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu zajęć terapeutycznych
Podsumowujące	Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D-Aktywność na zajęciach F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu zajęć terapeutycznych P-Egzamin ustny
EU2	TK2	D-Aktywność na zajęciach F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu zajęć terapeutycznych P-Egzamin ustny
EU3	TK4	D-Aktywność na zajęciach F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu zajęć terapeutycznych P-Egzamin ustny
EU4	TK3	D-Aktywność na zajęciach F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu zajęć terapeutycznych P-Egzamin ustny
EU5	TK5	D-Aktywność na zajęciach F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu zajęć terapeutycznych P-Egzamin ustny
EU6	TK5, TK1	D-Aktywność na zajęciach F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu zajęć terapeutycznych P-Egzamin ustny

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01
EU2	PED_I_W10
EU3	PED_I_U03, PED_I_U05
EU4	PED_I_U06
EU5	PED_I_U12, PED_I_U14
EU6	PED_I_K04

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	20
Przygotowanie do ćwiczeń	15
Czytanie wskazanej literatury	15
Przygotowanie do egzaminu	25

SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

WSH Leszno